

ŠILUVOS DEKLARACIJA

Kiekvienas žmogus trokšta būti laimingas. Kūrėjas dovanuoja mums protu ir laisvės galia pažymėtą prigimtį, kurią esame kviečiami išskleisti geriausiu būdu. Dėl mums įkvėpto tiesos, gėrio ir grožio ilgesio žmonija visuomet ieškojo darnaus visuomenės sugyvenimo būdo, atveriančio kelią žmogaus klestėjimui. Šių paieškų rezultatus matome Atėnų filosofinėse išvalgose, Romos teisėje ir biblinės pasaulėžiūros, siejamos su Jeruzale, lobyne.

Pastangos kurti Europoje krikščionišką pasaulį sujungė šiuos žmonijos turtus, tapusius Vakarų civilizacijos pagrindu. Kūriniuose atpažintas Kūrėjo balsas ir veikimas, o ypač priimtas Jėzaus Kristaus dievybės autoritetas ir mokymas drauge su kilniausiais civilizacijos pasiekimais Europos žemynė sukūrė ypatingas sąlygas žmogaus prigimtyje glūdinčiam potencialui išsiskleisti. Visa tai sudaro autentišką mūsų civilizacijos pamatą, be kurio neįmanomas Vakarų pasaulio tvarumas.

Žmonijos patirtis rodo, kad vien tik įstatymų nepakanka sukurti geresnei visuomenei, jeigu jos nariai nepuoseleja dorybių ir vidinių moralinių nuostatų. Žmogiškosios dorybės – protingumas, teisingumas, susivaldymas ir tvirtumas, sustiprintos Kūrėjo įkvėptomis tikėjimo, vilties ir meilės dovanomis, yra tikrasis asmens laisvės pagrindas. Iš tiesų laisva, demokratinė visuomenė įmanoma tik tada, kai jos nariai laikosi tvirtų dorovės principų.

Valdžios įsakymai negali sukurti ar pakeisti moralinių nuostatų, kurios kyla iš sąžinės, Kūrėjo įdiegtos žmogaus širdyje. Tačiau valdžia, nepažeisdama pamatinių piliečių laisvių, gali ir privalo remti tuos doroviškai motyvuotus savo piliečių pasirinkimus, kurie yra būtini bendrajam gėriui išsaugoti, visuomenės išlikimui ir klestėjimui užtikrinti. Žmogaus laisvei reikalinga pagalba. Krikščionys ją gauna iš Kristaus, žmonijos Gelbėtojo, o demokratinė valdžia tenka pareiga apsaugoti piliečių ir valstybės laisvę bei pamatinius gėrius.

Didžiuojamės, kad Šiluvoje įvyko vienas žymiausių Švč. Mergelės Marijos apsireiškimų Europoje. Čia prieš keturis šimtus metų Dievo Motina paragino mus garbinti Jos Sūnų, o ne tik „arti ir sėti“. Tai suprantame ne tik kaip kvietimą į maldą ar asmeninio santykio su Dievu atnaujinimą. Šis paraginimas priminė ir Dievo mums paliktos tvarkos svarbą. Žmogus gali įžvelgti Kūrėjo sumanymą ne tik gamtoje. Jį galima atpažinti ir žmogaus dvasioje bei žmogiškojoje prigimtyje.

Turime gerbti Šventajame Rašte užrašytus moralinius principus, nes jie yra gairės rinktis gyvenimą, atitinkantį tiesą apie žmogų kaip Dievo paveikslą. Mūsų Tauta skaudžiai patyrė, ką reiškia tapti socialinių eksperimentų lauku, kai nepaisoma prigimtinių žmogaus orumo ir paminamos svarbiausios žmogaus teisės. Galbūt ir dėl to būtent čia, Lietuvoje, pasigirdo Dangaus kvietimas gerbti Kūrėjo valią. Tikime, kad šis balsas Šiluvoje nuskambėjo ne tik mūsų Tautai, bet ir visai Europai.

Laisvoje demokratinėje valstybėje būtina gerbti pamatinius asmens ir visuomenės gėrius:

- žmogaus gyvybę nuo prasidėjimo momento iki natūralios mirties;
- vyro ir moters prigimtinių skirtingumą bei lygiavertiškumą;
- šeimą, kylančią iš vyro ir moters santuokos, kraujo ir giminytės ryšių;
- tėvų teisę pagal savo dorovinius principus auklėti vaikus;
- sąžinės, religijos ir žodžio laisvę, kuri saugo visuomenę nuo totalitarizmo pagundų.

Tik išsaugodami šiuos prigimtinius gėrius galime išlikti ir klestėti.

Nepateisinama juos ignoruoti, teisiškai apibrėžiant asmenį, jo lytį, laisves, teises bei šeimą.

Žmogaus prigimtis, šeima ir asmens laisvė yra ankstesnės už valstybę.

Valstybės įstatymai turėtų atitikti tiesą apie žmogaus prigimtį. Šią tiesą jie turi saugoti, o ne keisti.

Šiluvos žinioje atpažįstame kvietimą gerbti žmogaus autorių Dievą.

Tačiau Kūrėjo nustatyta tvarka yra ne tik tikėjimo tiesa. Šią tvarką gali atpažinti kiekvienas žmogus.

Todėl visi turime pareigą saugoti prigimtines žmogaus teises, puoselėti dorovę ir bendrąjį gėrį dėl asmens laimės, visuomenės laisvės ir Tautos ateities!